Roger Mas, cantautor

El músic solsonenc reivindica l'ofici i les formes del cantautor en el seu desè disc, 'Parnàs', que presentarà dissabte al Teatre Municipal de Girona, dins de Strenes



Roger Mas, durant la presentació de 'Parnàs' a l'Auditori de Barcelona Foto: JOSEP LOSADA.

El cantautor Roger Mas [http://www.rogermas.cat/] (Solsona, 1975) ha actuat sovint a Girona, on ha pogut presentar projectes ben diferents. Entre els concerts més recents, hi ha el seu encontre amb la Cobla Sant Jordi, el 2013 a la sala simfònica de l'Auditori; el seu format més elèctric, l'any 2015 al Teatre Municipal, dins del festival Strenes, i actuant tot sol, per presentar el seu disc anterior, Irredempt, el 2016 a la sala de cambra de l'Auditori. Dissabte vinent, Roger Mas torna al Municipal per oferir un dels primers concerts de presentació del seu desè àlbum, Parnàs (Un viatge al jardí dels poetes), dins del primer cap de setmana de Strenes [http://festivalstrenes.cat/programacio/10/49/roger-mas] (21 h; 12, 18 i 20 euros). Ja queden poques entrades a la venda.

Com és el nou directe de Roger Mas ? "El plantejament és exactament igual que el del disc, perquè hi toquen els mateixos músics: Arcadi Marcet (contrabaix) i Xavier Guitó (piano i sintetitzadors), que m'acompanyen des de fa temps, i una nova incorporació, la gironina Míriam Encinas Laffitte (dilruba, viella, flautes i percussió). M'agrada combinar músics que em coneixen molt bé amb una mica de novetat i aventura, de manera que aquesta part d'aventura pugui volar sobre un paisatge apamat. Com a la dualitat que apuntava el títol Mística domèstica, m'agrada tenir els peus a terra i disparar alhora cap a l'infinit", explica Roger Mas, que va descobrir Encinas a Sagrat Cor (2010), de Canimas, "un dels millors discos fets en català". Parnàs té en comú amb Irredempt l'absència de la bateria i pràcticament de les percussions, per guanyar en "expressivitat", com remarca Mas, que ja fa un temps que s'allunya del pop-rock per reivindicar més l'ofici i les maneres del cantautor.

En directe, Mas no pot portar habitualment les dues cantants que col·laboren en el disc, Núria Graham –a Jordi, l'adaptació de la cançó tradicional anglesa Geordie que obre Parnàs– i Bikimel, que canta a Al·leluia, a partir del poema de Mercè Anzizu Vila (Barcelona, 1868-1916). "És un personatge interessant, filla de bona família, que d'adolescent veia Verdaguer córrer per casa seva i que, més tard, quan tothom li va donar l'esquena, ella li va continuar donant suport", diu Mas sobre aquesta monja i escriptora que va descobrir literàriament quan li van encarregar que adaptés algun poema seu per a una actuació al monestir de Santa Maria de Pedralbes, del qual ella va pagar la reforma mentre hi va viure enclaustrada. En aquest disc, amb una carpeta dissenyada com "una pastilla de bona xocolata negra, que com la música també et pot fer passar una bona estona, tot sol", Roger Mas ha posat música a alguns poetes que ja són al Parnàs –Miquel Martí i Pol, Joan Maragall, Josep Serra i Janer– i dos contemporanis, Toni Gol i Amadeu Vidal –del qual ha triat per exemple Ruïnes d'Empúries–, "gent reconeguda i premiada que em fa il·lusió ajudar a difondre".

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-04-2018 Pàgina 38

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1368471-roger-mas-cantautor.html